

“**Biti moraš kvas**”

Znotraj velike množice človeštva — zanimajo nas vse duše — moraš biti kvas. Tako boš s pomočjo božje milosti in s svojim odzivom v vseh krajih sveta deloval kot kvas, ki daje kakovost, ki daje okus, ki daje vsebino, s ciljem, da bi kasneje Kristusov kruh mogel hraniti druge duše. (Kovačnica, 973)

2. april

Jezusa je spremljala velika množica. Naš Gospod dvigne pogled in vpraša Filipa: *Kje naj kupimo kruha, da bodo*

tile jedli? Po hitrem preračunu Filip odgovori: Za dvesto denarijev kruha jim ne bi zadoščalo, da bi vsak dobil vsaj kaj malega. Nimajo dovolj denarja. Zateči se morajo k domači rešitvi. Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel: Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?

Mi hočemo hoditi za Gospodom in želimo širiti njegovo besedo. Človeško rečeno je razumljivo, da se vprašamo tudi: Ampak, kaj smo mi za tolikšno število ljudi? V primerjavi s številom prebivalcev zemlje nas je malo, čeprav se štejemo na milijone. Zato moramo gledati nase kot na majhen kvas, ki je pripravljen, da dela za dobro vsega človeštva po apostolovih besedah: *Malo kvasa vse testo prekvasi*, ga preoblikuje. Treba je, da se naučimo biti ta kvas, da bi spreminjali in preoblikovali množico. (...)

Če s čutom za duhovno
premišljujemo tiste besede svetega
Pavla, bomo razumeli, da ne gre
drugače, kot da delamo v služanju
vsem dušam. Vse drugo bi bilo
sebičnost. Če na svoje življenje
pogledamo s ponižnostjo, bomo jasno
razložili, da nam je Gospod poleg
milosti vere naklonil talente, dobre
lastnosti. Nihče izmed nas ni
ponovljeni primerek; naš Oče nas je
ustvaril vsakega posebej in med
svoje otroke razdelil različno število
dobrin. Te talente, te dobre lastnosti
moramo ponuditi v služanje vsem
ljudem: uporabiti te božje darove kot
orodje, ki naj drugim pomaga
odkrivati Kristusa. (*Božji prijatelji,*
256-258)
